

عوامل حیاتی برای بازیابی زندگی کلیسایی

پیام چهار

عامل اقتدار در بدن مسیح و در کلیساهای محلی

مطالعه متون مقدس: رومیان ۹: ۲۳؛ متی ۲۸: ۱۸؛ افسسیان ۱: ۲۲-۲۳؛

عبرانیان ۴: ۱۶؛ مکاشفه ۴: ۲؛ ۲۲: ۱-۲

۱. خدا والاترین اقتدار است؛ او دارای کل اقتدار است - رومیان ۹: ۲۱-۲۲:

- آ. اقتدار خدا در واقع خود خداست؛ اقتدار از وجود خود خدا سرچشمه می‌گیرد - مکاشفه ۲۲: ۱.
- ب. کل اقتدار - روحانی، وابسته به مقام، و دولتی - از خدا ناشی می‌شود - دوم قرن‌تین ۱۰: ۸؛ ۱۳: ۱۰؛ یوحنا ۱۹: ۱۰-۱۱؛ پیدایش ۹: ۶.
- پ. شناخت اقتدار، یک مکاشفه درونی است و نه یک تعلیمی ظاهری - اعمال ۲۲: ۶-۱۶.
- ت. خداوند عیسی انسانی تحت اقتدار بود؛ او خود را فروتن ساخت، اراده پدر را انجام داد، و تا به مرگ، حتی مرگ بر صلیب، مطیع بود - متی ۸: ۹؛ یوحنا ۴: ۳۴؛ ۶: ۳۸؛ فیلیپیان ۲: ۷-۸.
- ث. خداوند در الوهیت خود به عنوان یگانه پسر خدا، بر همه اقتدار داشت، ولی در انسانیت خود به عنوان پسر انسان و پادشاه پادشاهی آسمانی، پس از رستاخیزش، کل اقتدار در آسمان و بر زمین به او داده شد - متی ۲۸: ۱۸.
- ج. اکنون به عنوان فرمانروای پادشاهان جهان، عیسی همان تمجید شده توسط خدا، بر همه صاحب منصبان حکمفرماست؛ او در دولت الهی خدا، برای تحقق اقتصاد جاودان خدا، حاکم اعظم است - اعمال ۲: ۲۳، ۳۶؛ ۵: ۳۱؛ مکاشفه ۱: ۵.
- چ. خدا در صعود مسیح، او را یگانه سر بدن، کلیسا، ساخت و او را به سروری عالم منصوب کرد؛ سر همه عالم عیسی است - کولسیان ۱: ۱۸؛ اعمال ۲: ۳۶؛ افسسیان ۱: ۲۲-۲۳.

۲. مسیح هم سر بدن، کلیسا، به طور جمعی، و هم [سر] همه ایمانداران به طور انفرادی است؛ او به طور مستقیم سر هر یک از ماست، و ما همه تحت اقتدار او هستیم - کولسیان ۱: ۱۸؛ اول قرن‌تین ۱۱: ۳:

- آ. برای اینکه مسیح سر باشد بدین معناست که او اقتدار کل را در بدن داشته باشد - رومیان ۹: ۲۱، ۲۳؛ متی ۲۸: ۱۸:
۱. بدن نمی‌تواند آزادانه حرکت کند؛ بدن فقط می‌تواند تحت هدایت سر حرکت کند.
۲. اقتدار برای هدایت بدن و تمامی اعضای آن به عهده سر است.
- ب. اینکه آیا تحت اقتدار سر هستیم یا نه، تعیین می‌کند که آیا حیات بدن را می‌شناسیم یا نه - اول قرن‌تین ۱۱: ۳؛ افسسیان ۴: ۱۵-۱۶؛ کولسیان ۱: ۱۸؛ ۳: ۴:
۱. بدن می‌تواند فقط یک سر داشته و فقط تسلیم یک سر باشد - ۱: ۱۸.
۲. فقط مسیح آن یگانه سر است، و ما باید تسلیم او باشیم، او را حرمت نهاده و به یگانه سروری مسیح تمجید شده توسط خدا، شهادت دهیم - افسسیان ۱: ۲۲-۲۳؛ متی ۲۳: ۸-۱۲.
- پ. برای زیستن در بدن، ما باید اقتدار در بدن را بشناسیم - افسسیان ۱: ۲۲-۲۳؛ کولسیان ۱: ۱۸؛ ۲: ۱۹.
۱. درباره اقتدار در بدن، اول و مهم تر از هر چیز، نیاز برای جریان اقتدار سر در سر تا سر کل بدن است - افسسیان ۵: ۲۳-۲۴:
- (آ) وقتی ما مستقیماً از سر اطاعت می‌کنیم، به بدن نیز اهمیت می‌دهیم؛ این برای ما غیر ممکن است که بگوییم تسلیم اقتدار سر هستیم بدون اینکه به بدن اهمیت دهیم.
- (ب) فقط خداوند سر ما است، و فقط او اقتدار دارد که حرکات اعضای بدنش را تنظیم

کند.

۲. در بدن، ارشدان و رسولان مأموران اقتدار بوده، اقتدار سر را اجرا می‌کنند - اعمال ۱۴: ۲۳؛
اول تیموتائوس ۵: ۱۷؛ اول قرنتیان ۱۲: ۲۸؛
(آ) از یک سو، همه اعضای بدن مستقیماً تسلیم سر هستند - افسسیان ۵: ۲۴.
(ب) از سوی دیگر، اعضا تسلیم مأموران سر هستند - عبرانیان ۱۳: ۱۷.

۳. ترتیب کلیسا از اقتدار در کلیسا حاصل می‌شود - [یعنی] حرمت نهادن یگانه سروری مسیح -
کولسیان ۱: ۱۸؛ فیلیپیان ۱: ۱:

آ. در کلیسا هیچ سازماندهی انسانی وجود ندارد، بلکه ترتیب روحانی وجود دارد - آ. ۱؛ اول قرنتیان
۱۴: ۴۰؛ ۱۱: ۳۴. ب.

ب. سر کلیسا همان مسیح خداوند است، و اقتدار کلیسا همان سروری مسیح است - متی ۲۸: ۱۸؛
کولسیان ۱: ۱۸.

پ. در کلیسا باید ترتیب باشد، ولی این ترتیب، از سروری مسیح می‌آید - افسسیان ۱: ۲۲-۲۳.

ت. ما می‌توانیم تمرین واقعی زندگی کلیسایی را فقط توسط تسلیم شدن به یگانه سروری مسیح داشته
باشیم - کولسیان ۱: ۱۸؛ ۲: ۱۹:

۱. ترتیب در کلیسا، از سروری مسیح می‌آید که به طور عملی توسط ما پی برده می‌شود - اول
قرنتیان ۱۱: ۳، ۱۶؛ افسسیان ۱: ۲۲.

۲. اگر ما در کلیسا دارای ترتیب روحانی که از پی بردن سروری مسیح به طور عملی حاصل می‌شود
نباشیم، برای ما هیچ امکانی نیست که زندگی کلیسایی واقعی را داشته باشیم - اول قرنتیان
۱۱: ۳؛ ۱۴: ۴۰.

۴. در کلیسا اقتدار خدا توسط رسولان و ارشدان ابراز و نمایندگی می‌شود - اول قرنتیان ۱۲: ۲۸؛ اول
پطرس ۵: ۱-۳:

آ. خدا ارشدان و رسولان را منصوب کرده تا اقتدار کلیسا باشند - اول قرنتیان ۱۲: ۲۸؛ اعمال ۱۴:
۲۳.

ب. رسولان و ارشدان در خودشان هیچ اقتداری ندارند؛ آنها فقط با ایستادن تحت اقتدار سر، اقتدار
دارند؛ آنها توسط نمایندگی اقتدار سر، در کلیسا اقتدار بکار می‌برند.

پ. خدا برای اظهار اقتدارش در کلیسا، در هر کلیسای محلی، ارشدان را منصوب می‌کند تا اقتدار او را
نمایندگی کنند - اعمال ۱۴: ۲۳؛ تیتوس ۱: ۵:

۱. در کلیسای عالمی، منصب رسالت وجود دارد، که به رسولان این جایگاه و حق را می‌دهد که
ارشدان را جهت اداره کلیساهای محلی، منصوب کنند - اول قرنتیان ۱۲: ۲۸؛ اعمال ۱۴:
۲۳؛ تیتوس ۱: ۵.

۲. روح القدس در انتصاب ارشدان، با رسولان یک بود، و رسولان این کار را بر طبق رهبری
روح القدس کردند - اعمال ۲۰: ۲۸.

۳. اقتدار ارشدان برای نمایندگی و ابراز اقتدار خداست - اول پطرس ۵: ۱-۳.

۴. مسئولیت اصلی ارشدان به عنوان ناظران، نه برای فرمانروایی کردن بلکه برای شبانی کردن
است، تا به طور شامل تمام و با ملایمت از گله، کلیسای خدا، مراقبت کنند - اعمال ۲۰: ۲۸.

۵. آن اصل بر طبق متون مقدس درباره ارشدیت، جمعی بودن است؛ به علت جمعی بودن
ارشدان، هیچ رهبر مشخصی وجود ندارد، و یگانه سروری مسیح، در نظر گرفته شده، حفظ
گشته، و حرمت نهاده می‌شود - ۱۴: ۲۳؛ تیتوس ۱: ۵.

۶. ما در زندگی کلیسایی نیاز داریم تا از کسانی که ما را رهبری می‌کنند اطاعت کرده و تسلیم آنها
باشیم (عبرانیان ۱۳: ۱۷)؛ اگر نتوانیم تسلیم مأمور اقتداری که از جانب خدا منصوب شده
باشیم، نمی‌توانیم تسلیم خدا باشیم.

۵. امروز در زندگی کلیسایی یک دولت الهی وجود دارد، و این دولت از تخت خدا و بزه بر می آید - مکاشفه ۲۲: ۱-۲:

آ. اقتدار الهی در کلیسا برای این است که خدا خودش را به عنوان حیات، تأمین حیات، و به عنوان فیض تمام-کافی، در ما توزیع کند؛ فقط با تسلیم شدن به تخت است که ما می توانیم شریک منشأ تمام-کافی جریان فیض باشیم - دوم قرنیتان ۱۳: ۱۴؛ مکاشفه ۲۲: ۱-۲، ۱۶. آ.

ب. تخت فیض در عبرانیان ۴: ۱۶ همان تخت اقتدار در مکاشفه باب ۴ است، که در مکاشفه ۲۲: ۱-۲ تبدیل به تخت خدا و بزه می شود، [همان تختی] که از آن «نهر آب حیات، شفاف همچون بلور، جاری است»:

۱. با اینکه تخت، تخت اقتدار، تخت سروری است، از تخت، نهر آب حیات جاریست - آ. ۱.

۲. این حقیقت که تخت نه تنها تخت خدا بلکه تخت خدا و بزه است، بدین معناست که خدا در بزه به عنوان فیض برای مسرت بردن ما جاریست:

(آ) ما هرگز نباید اقتدار را از فیض و فیض را از اقتدار جدا کنیم؛ فیض و اقتدار یک هستند - عبرانیان ۴: ۱۶؛ مکاشفه ۲۲: ۱.

(ب) ما هرگاه نزد این تخت می آییم، این حس را داریم که فیض خدا مثل نهر در درون ما جاری می شود - عبرانیان ۴: ۱۶؛ مکاشفه ۲۲: ۱-۲.

۳. امروز خداوند عیسی صرفاً با اقتدار حکمرانی نمی کند؛ او در کلیسا، در بین کلیساها، و بر همه کلیساها از طریق جریان حیاتش به عنوان فیض، حکمرانی می کند - ۴: ۲-۳؛ ۵: ۶؛ ۷: ۹؛ ۲۲: ۱-۲.

پ. آن تخت یا اقتدار خدا و بزه نه تنها منشأ حاکمیت الهی است، بلکه منشأ مشارکت الهی نیز هست - آ. ۲-۱.

۱. اقتدار و مشارکت دو خط در بدن هستند - اول قرنیتان ۱۱: ۳؛ ۱۲: ۱۲-۱۳، ۱۸؛ ۱: ۹؛ ۱۰: ۱۶-۱۷.

۲. در حالی که تخت به اقتدار مربوط است، نهر جاری، به مشارکت ربط دارد که توسط خیابان [میدان] «از طلای ناب و مانند شیشه شفاف» نشان داده شده است - مکاشفه ۲۱: ۲۱:

(آ) تخت نشانگر اقتدار الهی است، و از تخت، نهر آب حیات جاریست تا ما از مشارکت الهی برخوردار شویم - ۲۲: ۱-۲.

(ب) در این مشارکت، اقتدار الهی وجود دارد، زیرا در اقتصاد خدا، اقتدار همیشه به همراه مشارکت است - دوم قرنیتان ۱۰: ۸؛ ۱۳: ۱۰، ۱۴.

۳. برای بناسازی یک کلیسای محلی به طور عملی، ما هم به تخت خدا و بزه و هم به آب حیات که شفاف همچون بلور از تخت خدا جاری شده و در خیابان جریان دارد، نیاز داریم - مکاشفه ۲۲: ۱-۲.